

Sygn. akt: I C 236/22 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 września 2022 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Marek Osowicki
Protokolant:	sekretarz sądowy Marta Trzebiatowska

po rozpoznaniu w dniu 15 września 2022 roku w Człuchowie

na rozprawie

sprawy z powództwa W. K.

przeciwko M. P.

o zapłatę

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda W. K. na rzecz pozwanego M. P. kwotę 1.800,00 zł (tysiąc osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

Sygn. akt I C 236/22 upr

UZASADNIENIE

Powód W. K. wniósł przeciwko pozwanemu M. P. o zapłatę kwoty 8.702,47 zł, tytułem zwrotu kosztów zakupu 3 sztuk akumulatorów do zasilania instalacji alarmowej w domu, 4 sztuk klem do akumulatorów, przetwornicy niezbędnej do wzbudzenia instalacji alarmowej, dwukrotnych kosztów dojazdu z miejsca zameldowania, zatrudnienia i z powrotem według stawki kilometrowej 0,8358 zł, hotelu za 10 dób hotelowych, 4 obiadów.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwany nakazał swoim podwładnym zdemontować przyłączy doprowadzające energię elektryczną do domu przy ul. (...) w C., mimo że wezwanie do zapłaty otrzymał 12.04.2022 r. z informacją, że jeżeli oplata zadłużenia nie nastąpi w ciągu 14 dni od momentu otrzymania wezwania mają prawo zlecić dystrybutorowi wstrzymanie dostarczania prądu. Cena umowy to jest 03675 zł/kWh pomnożone przez 196,9 kWh (zużycie prądu) daje kwotę 72,36 zł. Żądanie zapłaty to 562,90 zł za zużyte 196,9 kWh tj. 7,77 razy więcej niż cena zawarta w umowie, stanowi naruszenie art. 282 k.k. Brak energii elektrycznej w domu spowodowało, iż niemożliwe było korzystanie z tego miejsca zamieszkania i spowodowało konieczność zakupienia i podłączenia instalacji alarmowej do akumulatorów i nie było możliwe przechowywanie produktów spożywczych w lodówce.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew pełnomocnik pozwanego podniosła, iż pozwany jest pracownikiem spółki (...) S.A. z siedzibą w G., która świadczyła usługi dystrybucji energii elektrycznej na rzecz powoda. Pozwany jest zatrudniony na stanowisku kierownika D. Z. Inwestycjami w Rejonie (...) w C., a do jego obowiązków pracowniczych należy między innymi realizacja zadań związanych z wstrzymywaniem dostarczania energii elektrycznej z przyczyn windykacyjnych. Pozwany realizując odłączenie działał wyłącznie w charakterze pracownika spółki (...) S.A., robiąc to w imieniu i na rzecz swojego pracodawcy, wykonując obowiązki pracownicze. Z tego względu skierowanie przez powoda roszczenia przeciwko pozwanemu pozbawione jest jakichkolwiek podstaw, co winno skutkować oddaleniem powództwa.

Uzasadnienie faktyczne:

Powód otrzymał od E. Obrót w G. wezwanie do zapłaty za wystawione faktury, których termin płatności minął z 15.10. (...). i z 14.04.2022 r.

(dowód: wezwania do zapłaty k.5 i 7).

Pozwany jest zatrudniony w spółce (...) S.A. w G. na stanowisku kierownika D. Z. Inwestycjami w Rejonie (...) w C., do jego obowiązków pracowniczych należy między innymi realizacja zadań związanych z wstrzymywaniem dostarczania energii elektrycznej z przyczyn windykacyjnych.

(bezsporne).

Pozwany działając w charakterze pracownika spółki (...) S.A. w G., w imieniu i na rzecz swojego pracodawcy zlecił podległym pracownikom realizację odłączenia i wstrzymania dostarczania energii elektrycznej w odniesieniu do powoda, z przyczyn windykacyjnych. Pracownicy firmy (...) odłączyli zasilanie w energię elektryczną domu powoda w C..

(niesporne).

Powód zgłosił wniosek o wypłatę odszkodowania z (...) S.A. w W. z tytułu prowadzonej działalności za zdarzenie z 13.04.2022 r. polegające na odcięciu licznika energii elektrycznej.

(dowód: pismo (...) k. 4a).

Uzasadnienie prawne:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie bezsporne było, iż pracownicy spółki (...) S.A. z siedzibą w G. w dniu 13.04.2022 r. dokonali odłączenia zasilania w energię elektryczną domu powoda położonego ul. (...) w C., na polecenie swojego kierownika tj. pozwanego.

Niesporne było, iż pozwany wydając dyspozycję, podwładnym mu pracownikom, o odłączeniu od zasilania w energię elektryczną domu należącego do powoda działał w imieniu swojego pracodawcy (...) S.A. w G..

Powód wywodził swoje roszczenie odszkodowawcze z faktu wydania przez pozwanego jako pracownika (...) S.A. z siedzibą w G., swoim podwładnym, w dniu 13.04.2022 r. polecenia odłączenia zasilania w energię elektryczną jego domu.

Zgodnie z art. 120 k.p. w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca (zob. uchwałę SN (7) z 7.06.1975 r., III CZP 19/75, OSNCP 1976/2, poz. 20, tak W. Perdeus [w:] Kodeks pracy. Komentarz, wyd. IV, red. K. W. Baran, Warszawa 2018, art. 120 k.p.).

Przepis art. 120 k.p. wprowadza wyłączną odpowiedzialność pracodawcy wobec osoby trzeciej wówczas, gdy pracownik wyrządził jej szkodę „przy wykonywaniu obowiązków pracowniczych”. Zasada wyłącznej odpowiedzialności pracodawcy nie ma charakteru bezwzględnej. Z uwagi na potrzebę ochrony interesów poszkodowanych Sąd Najwyższy dopuszcza bezpośrednią odpowiedzialność pracownika, jeżeli z przyczyn faktycznych poszkodowany nie może dochodzić naprawienia szkody od pracodawcy. Pogląd taki został wyrażony w wyroku z 11.04.2008 r., II CSK 618/07, OSNC-ZD 2009/2, poz. 41, w którym SN odwołał się do uzasadnienia uchwały (7) z 7.06.1975 r., III CZP 19/75, OSNCP 1976/2, poz. 20. Według wskazanego wyroku z 11.04.2008 r. poszkodowany może dochodzić naprawienia szkody także bezpośrednio od pracownika, jeżeli pracownik nieumyślnie wyrządził mu szkodę czynem niedozwolonym podczas wykonywania obowiązków pracowniczych i jeżeli zakład pracy na skutek upadłości nie jest w stanie wypłacić należnego odszkodowania (vide: K. Jaśkowski [w:] E. Maniewska, K. Jaśkowski, Komentarz aktualizowany do Kodeksu pracy, LEX/el. 2022, art. 120 k.p.).

Zgodnie ze ścisłą językową wykładnią art. 120 § 1 k.p. osobista odpowiedzialność pracownika na podstawie przepisów prawa cywilnego o odpowiedzialności z tytułu czynów niedozwolonych wobec osoby trzeciej za wyrządzoną jej szkodę jest więc **wyłączona** (z reguły chodziłoby o odpowiedzialność pracownika wobec osoby trzeciej na podstawie **art. 415 k.c.**, zgodnie z którym, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia). Przepis art. 120 § 1 k.p., rozumiany w taki sposób, reguluje zagadnienie należące do dziedziny prawa cywilnego, wyłączając roszczenia przysługujące poszkodowanej osobie trzeciej na mocy przepisów prawa cywilnego w stosunku do sprawcy szkody – pracownika. Pracowniczy status sprawcy szkody jest więc okolicznością wyłączającą jego cywilnoprawną odpowiedzialność wobec poszkodowanej osoby trzeciej (Ł. Pisarczyk, J. Skoczyński [w:] Kodeks pracy. Komentarz, wyd. VII, red. L. Florek, Warszawa 2017, art. 120 k.p.).

Przepis art. 120 § 1 k.p. od chwili jego ustanowienia jest jednolicie i konsekwentnie wykładany w orzecznictwie Sądu Najwyższego w ten sposób, że wyłącza osobistą odpowiedzialność pracownika – sprawcy szkody wobec osoby trzeciej na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego o odpowiedzialności odszkodowawczej z tytułu czynów niedozwolonych, natomiast nie stanowi on samodzielnej, odrębnej od przepisów prawa cywilnego podstawy odpowiedzialności pracodawcy wobec osoby trzeciej.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu uchwały z 13.05.1975 r., III PZP 5/75 (OSPika 1976/7–8, poz. 135), stwierdził, że art. 120 § 1 k.p. wprowadził istotną zmianę zasad odpowiedzialności wynikających z przepisów Kodeksu cywilnego o czynach niedozwolonych, ograniczając podmiotowo uprawnienie osoby trzeciej do żądania odszkodowania wyłącznie od pracodawcy. Taki sam pogląd wyraził Sąd Najwyższy w uchwale (7) z 7.06.1975 r., III CZP 19/75 (OSNCP 1977/2, poz. 20), wskazując, że art. 120 § 1 k.p., choć umiejscowiony jest w prawie pracy i do tego prawa przynależny, reguluje zagadnienia należące do zakresu prawa cywilnego i modyfikuje przepisy prawa cywilnego, wyłączając roszczenie osoby trzeciej o naprawienie szkody w stosunku do sprawcy szkody, gdyż do naprawienia tej szkody zobowiązany jest wyłącznie pracodawca. Sąd Najwyższy podtrzymał przedstawiony pogląd w kolejnych orzeczeniach: uchwale z 8.10.1975 r., IV PZP 8/75, NP (...), s. 119 oraz w uchwale (7) z 12.06.1976 r., III CZP 5/76, OSNCP 1977/4, poz. 61.

Strona ma legitymację procesową wówczas, gdy na podstawie przepisów prawa materialnego jest uprawniona do występowania w określonym procesie cywilnym w charakterze powoda lub pozwanego, to jest gdy z wiążącego strony procesu stosunku prawnego wynika zarówno uprawnienie powoda do zgłoszenia konkretnego żądania, jak również obowiązek pozwanego do jego spełnienia. Legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, sąd dokonuje oceny jej istnienia w chwili orzekania co do istoty sprawy (wyrokowania), a brak legitymacji procesowej – czynnej bądź biernej – prowadzi do oddalenia powództwa.

W przedmiotowej sprawie po stronie pozwanego, z mocy przepisu art. 120 k.p., występuje brak legitymacji procesowej biernej, skutkujący oddaleniem powództwa w całości.

O kosztach procesu sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015 r. (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

Z.

1. odnotować w kontrolce uzasadnień

2. odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem o apelacji doręczyć powodowi

3. przedłożyć z apelacją, najdalej za 21 dni od wykonania

C., 3 października 2022 r.